

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

**Montmorency, François de
Antverpiae, 1638**

Apes. ex cap. 14. Iudic.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

APES IDYLLION.

ARGUMENTVM.

Hoc Idyllio sub APVM SAMSONIS typo,
S.D.N. VRBANI VIII. Pontificis Maxi-
mi gentilitiæ APES adumbrantur.

Ex cap. 14. Lib. Iudic.

RCET ab VRBANI me laudibus
emula celo
Maiestas. Sed & has aliquâ tamen
annue parte

Musa verecundis mihi delibare cicutis.

Alter erit maiore tubâ qui regna Pisauri

VRBANI canat auspicijs adiecta recenter

Imperio veteri: meus hanc pudor impare versu,

Et tentare leui formidat arundine Laurum.

Argumenta mea minus ambitiosa Thalia

Donet APIS, sancto qua nectare largius ora

Imbuit VRBANI, quam nobilis antè poëta

Cuius Agonales Thebe vetus audijt Odas.

Tu mihi progenies ades ô certissima cali

BARBERIDVM gentilis APIS, paullumque
relieto

Colle Quirinali, nostras inuise myricas,

Dum cano Bucolicum, sed non ignobile, carmen.

Carmen ab intonso primùm Samfone repertum,

Quodque sub obscuro prudens Enigmate textit;

T 4

Ne

*Ne foret Allophylis interpres in omnibus
Carminis erueret qui sensa latentia; donec
Vxor id arcanum simulato perfida fletu
Eliceret, facili sic adblandita marito:*

T H A M N I T I S.

*Si qua foret, Samsò, nostri tibi cura; latere
Non sineres arcana tuam, reor, ista puellam.
Quid prodest, inij quòd sacra iugalia tecum;
Si mens non eadem, non est par sensus utrique,
Si qua scis, ego scire vetor? cur fingis amare?
Ah nimium sunt facta tuis pugnancia dictis.*

S A M S O.

*Parce queri. Non si materque paterque
garent,
Hec arcana velim matri vel credere patri.
Vtilius nescire tibi est. Sine, quaeso, fatiget
Hoc alios quibus est Enigma resolvere cordis.*

T H A M N I T I S.

*Cassando grauius nostros accendis amores.
Septima lux teritur precibus mihi, nec tam
audis
Crudelis! per ego has lacrymas, per si
quidquam
Dulce meum, precor hac ne me celaueris ultra
Cur retices? num nostra tibi suspecta fides est?
Num metuis ne forte meis ea ciuibus edam?*

*Sed prius excindi linguam radicitus istam,
Quam secreta mihi patiar commissa renelli.
Tuta times. Si te fallo, me numina fallant.*

S A M S O.

*Fasne puellarum promissis fidere quemquam?
Viscus aues, calamus piscem, venatica cernas
Lina, viros capiunt iurantis verba puella.
Improbitate tui vincor, non pondere voti.
Nec quia commissum sperem te posse tacere,
Sed quia cogit Amor, nodum tibi carminis huius
Expediam, primam repetens ab origine. mecum
Hic simul interea viridi succede salicto,
Dum media frangat sese calor iste diei.*

*Ibam forte meos visens te nuper amores,
Iamque propinquabam Thamne; ferus ecce
repente*

*Se Leo proripuit latebris, rugitibus implens
Omne suburbanum, meque in certamina poscens.
Quid facerem? pudor hinc & virtus conscia
turpi*

*Me dare terga fugae prohibebat; inermis at illinc
Qui poteram monstro concurrere, quale nec
umquam*

*Decolor in vastis aluit Gætulia campis?
Non iaculum, non ensis erat, non spicula:
verum*

*Adfuit in tanto presens discrimine Numen,
Et dedit aduerso securum pectus ut hosti*

T S

Obijce-

Obijcerem, qui supremos arrectus in unguis
 Insiliit, totâque ruens me mole petiuit.
 Ipse steti fidente gradu, contraque tetendi
 Brachia librati pondus subitura leonis,
 Atque lacertorum firmis hunc nexibus urgent
 Affixi violenter humo, faucesque prehenfas
 Discerpsi tribus his digitis in frustra; cadaver
 Ocyus abijciens inter vineta, propinqui
 Incipiunt Thamnæ quâ se subducere colles.
 Ponè sequebantur senio tardante parentes;
 Non tamen hæc illis superata pericula dixi.
 Quanto sit satius non te quoque plura docere?

THAMNITIS.

Imò age Sponse, mihi dulcissime Sponse
 rorum,
 Ordine cuncta refer, nec spes intercipe nostras.

SAMSO.

Iam solidum noua Luna quater reparauerit
 orbem,
 Condictamque meis tulerat sponsalibus horas
 Ingredior cum rursus iter, paulisper ab alto
 Aggere deflectens ad amœna vireta, Leonis
 Funus ubi nudâ lacerum tellure iacebat.
 Hæc examen Apum video crudelis in ore
 Mellificasse fera; sedem sibi legerat ales
 Nectaris hæc opifex, & cerea castra locarat,
 Vis ubi barbariesque prius regnare solebant.

Quis dulces exire fauos à Rege ferarum
 Credat? ab immiti speret quis mella Leone?
 Auguror & terris nunc aurea saecula redibunt,
 Atque iterum dura sudabunt balsama quercus;
 Aërij quando mellis vindemia fluxit
 Faucibus è medijs, rictuque Leonis aperto,
 Vnde fauum legi: pars cessit utrique parenti,
 Altera missa tibi est; & me pars tertia pavit.

Altrices mihi semper Apes saluete! Labori
 Astra precor faueant sic conspirantia vestro,
 Sic lacrymas Aurora suas dispense, in usus
 Sic pateant vestros liquidi commercia caeli;
 Perpetuam fundat messem sic diues odorum
 Hortus, & irrigui circum violaria fontes.
 Hoc quod agreste cano vobis, ne spernite
 carmen.

Vester ego Vates (Vatem nam me quoque
 dicunt

Pastores, quamvis timidè sim credulus illis)
 Semper ad astra feram diuini mellis honores;
 Semper A P V M pangam lepidò praconia versa.
 Ne tamen ignauo sit peruia cuique poëta;
 Dissimulata mihi sub Grijpho Musa latebit.

Talia Samsouem meditantem Thammis, &
 omne
 Vicinum stupuit nemus. Hæc precor aura Fa-
 non I

Deferat V R B A N O dextram reuerenter in
 aurem.

A D-